

Mayıs 1999
Yıl: 20 Sayı: 471

İŞÇİNİN SESİ

10. Kongre Yolunda, Sancak Yukarı, TKP İleri!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Yayın Organı

KARKEREN HEMÛ WELATAN YEKBİN!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ 10. KONGRESİ ÇALIŞMALARINI TAMAMLADI

Dünya ve Türkiye'nin değişen koşulları altında, TKP 10. Kongresi, Nisan ayı sonunda, 2. oturumuyla, çalışmalarını tamamladı.

Dört gün süren 2. oturuma, 6 il komitesi ve 3 parti bürosunu temsilen toplam 19 delege oy hakkıyla katıldı.

TKP 10. Kongresi, yeni parti programını ve yeni tüzüğü tartışarak kabul etti. Yeni dönem parti çalışma biçimini ortaya koyan bir dizi karar aldı.

TKP 10. Kongresi, çalışmalarını, yoldaşça sevgi ve saygı temelinde çok yoğun ve açık sözlü bir tartışmayla yürüttü ve tüm kararlarını, "adettendir" diye değil, gerçekten oy birliğiyle aldı.

TKP 10. Kongresi, parti birliğini yüksek bir düzeye çıkardı.

Şimdi önümüzde yeni bir gelişme dönemi açılmaktadır. Tüm parti örgüt ve üyeleri olarak, bu yeni dönemi en iyi biçimde değerlendirmek durumundayız.

TKP 10. Kongresi kutlu olsun!

Kongre'nin gösterdiği yolda, sancak yukarı, TKP ileri!

TKP Merkez Komitesi Açıklaması

Türkiye Komünist Partisi 10. Kongresi' nde seçilen Merkez Komite'miz, kongreden sonraki ilk toplantısında, MEHMET BAYRAKTAR Yoldaşı oybirliği ile MK Sekreterliği görevine getirmiş ve yeni görev dağılımını belirlemiştir.

Dünya ve Türkiye'nin bu son derece karmaşık koşullarında, önümüzdeki dönemde partimizi disiplinli ve girişken bir çalışma beklemektedir. TKP'mizi, şanlı tarihine yakışır bir güce kavuşturmanın olanakları vardır. Tek vücut olarak ve hırsla, coşkuyla çalışmamız koşuluyla. ●

TKP 10. KONGRESİ'NİN VELİ DURSUN YOLDAŞ'A MESAJI

Değerli Yoldaşımız,

1980 yılından bu yana partimizin başında üstün bir görev anlayışıyla çalıştın. Partimizin tüm kadrolarının yetişmesinde en büyük katkıyı sağladın.

10. Kongre'de, "seçimle gelinen yerler ömürlük değildir" diyerek, görev değişikliği istemenle de, yalnızca partimize değil, yalnızca devrimci harekete değil, tüm Türkiye siyasetine yeni bir ders verdin.

Kongre sonrası yeni görevinde sana yine en üstün başarılar dileriz.

Yaşasın TKP!

Yaşasın komünizm!

TKP 10.Kongresi

Yeni Dönem Örgüt Anlayışı

Dünya, Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından, tek merkezli bir yapı kazandı ve emperyalizm II. Savaştan bu yana görülmedik bir pervasızlık içine girdi. Bu durum, belki çok özel koşullara sahip bir iki ülke dışında, tüm dünya ülkeleri için, Fidel Kastro'nun da işaret ettiği gibi, silahlı propagandayı öne alan bir stratejinin önünü kapattı.

1990-1994 yılları arasında Türkiye ekonomisinin gelişme çizgisi son derece oynak oldu. Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH) bu yıllarda % 10 ile % 0.5 arasında değişik büyümeler gösterdi.

Ancak, 1993 yılının son çeyreğinden başlayarak ciddi bir ekonomik kriz (resesyon) gelişti. 1994 yılında tüm şiddetiyle yaşanan kriz, ülkenin son 50 yılda gördüğü en şiddetli ekonomik gerilemeye neden oldu. Bu durum, fert başına gelirin 1993'de 3004 dolardan 1994'de 2,193 dolara inmesi anlamına geldi. Bu temelde son derece ciddi bir siyasal kriz oluştu. Burjuvazinin irade birliği parçalandı. Yönetememe durumu doğdu. Halk açıkça devletin karşısına geçti, sokaklara çıktı. Son derece başarılı 1 Mayıs yaşandı. Ve **Gazi Ayaklanması**. Ülkede devrimci durum vardı.

1995'in ikinci çeyreğinden başlayarak ise, yeni bir ekonomik gelişme dönemi açıldı. Türkiye ekonomisi 1995-97 arasındaki 3 yılda ortalama % 7 oranında büyüme gösterdi. Türkiye, dünya ekonomik krizinin etkilerine ve özellikle Rusya pazarının talebi durdurmasına rağmen, 1998'de de % 4.5'luk bir büyümeyle, gelişme dönemini yaşamaya devam etti. Bu temelde, devrimci durumun üç koşulu da ortadan kalkmıştır. Bunun yanı sıra, Türkiye toplumu bugün "teröre", "anarşiye" karşı aşırı koşullandırılmıştır.

Kongremiz, dünya ve Türkiye ve örgütümüz gerçeği ile ilgili yaptığı çözümlemelerden hareket ederek, yeni döneme uygun örgüt anlayışının, aşağıdaki belirlemeler çerçevesinde olmasını ve tüzüğümüzün buna göre değiştirilmesi gerektiğini karar altına alır.

1. Yeni dönem, her düzeyde demokratik çalışma ve uygulamaları arttırmayı gerektirmektedir. Bu temelde illegaliteyi, illegal aygıtı yok etmeyecek sınır çizgisine kadar, olabildiğince dar tutmak gereklidir. İllegal aygıt, polisin ulaşamayacağı bir düzeyde yeniden örgütlenmelidir.

2. Demokratik merkeziyetçilik ilkesi altında çalışan partimizde, yeni dönemde, demokratiklik yönü daha öne çıkmalıdır.

* Parti organları kendi sekreterlerini asıl olarak kendileri seçmelidir.

* Parti organlarında farklı görüşlerin daha özgür bir ortamda tartışılması sağlanmalı; tartışmanın önü kesilmemeli; ve parti çalışmasında "doğru bendedir" anlayışı yok edilmelidir.

* Yeni dönemde, parti çalışmasında kollektif liderlik daha öne çıkmalı, genel sekreter MK sekreteri olarak değerlendirilmeli ve kongre değil, MK tarafından seçilmelidir.

* MK, çalışmalarıyla ilgili olarak her 4 ayda bir örgüte yönelik çalışma raporu yayınlamalıdır.

3. MK toplantıları siyasal tartışma platformu olmalıdır. Siyasal sorun haline dönüşmeyen örgütsel sorunlar MK gündemine girmemelidir.

4. Tüzükte MK'ya bağlı olarak kurulan, Örgüt Bürosu ve Siyasi Büro ayrımları kaldırılmalıdır.

5. Parti kongresine MK'nın ve örgütlerin sekreterleri ve birer üyelerinin doğal delegeliği kaldırılmalıdır. Kongre delegelerinin tümü, MK'nın belirlediği orana göre, ilgili birimler tarafından seçilmelidir. Kongreye, kongrenin istediği üyeler de katılabilir. Bunların kongrede oy hakkı olmamalı, ancak seçimlerde aday olabilmeli ya da gösterilebilmelidir.

6. Bölge Komitesi adı, ülke gerçeğini daha iyi yansıtan il komitesi ile değiştirilmelidir. İl komiteleri, MK'nın isteği üzerine, bölge özellikleri de dikkate alınarak, bir yöre komitesine bağlanabilir. Bunun dışında, il komiteleri arasındaki her tür ilişki MK üzerinden yapılmalıdır.

7. Geçmiş dönemde pratikte uygulanan Türkiye Örgüt Sekreterliği kaldırılmalıdır.

8. Bugüne kadar parti örgütlerinin yayın çıkarma yetkisi kongre ya da MK'nın iznine bağlı idi. Yeni dönemde, (finans olanaklarını da yaratarak) çalışmalarında araç olarak kullanmak üzere, örgütlere yerel yayın çıkarma hakkı verilecektir. Ancak yayın politikalarının MK ile uyumlu olması zorunludur. Büro düzeyindeki örgütlenmeler ülke çapında yayın çıkarabilir.

9. Yeni dönem, yeni düşünceler ve teorik yaklaşımların öne çıktığı bir dönem olacaktır. Bu temelde çıkacak yayın ya da yayınların çevresinde örgüt çalışması yürütmek gereklidir.

10. Bu dönemde, sendikal ve diğer demokratik örgütlerdeki çalışmanın önemi çok artmıştır. Olanaklı olan her zeminde açık alan çalışması, demokrasi mücadelesi yürütülmeli, gerekli alanlarda yeni mücadele odakları kurulmalıdır.

11. Legal alan çalışmaları, legalist bir anlayışla değil, devrimci, komünist bir çalışma tarzıyla yürütülmelidir. ●

YAYIN ORGANLARI ÜZERİNE

Bugün ülkemizin ve partimizin içinde bulunduğu aşamada, yayın organlarımızda yeni bir düzenleme yapmak gerekli olmuştur.

1. Merkez yayın organımız *İşçinin Sesi*, parti üyelerine dönük, periyodik olmayan bir yayına dönüştürülecektir. Parti, üyelere yapacağı çağrı ve açıklamaları, örgüt içinde tartışılması gerekli görülen konuların tartışılmasını *İşçinin Sesi* aracılığıyla yapacaktır.

2. Yerel parti örgütlerinin yayın çıkartmak için Kongre ya da MK'dan izin almaları koşulunu getiren, tüzüğümüzün 8. Maddesinin "b" fıkrası kaldırılmıştır. Bundan böyle, isteyen yerel örgüt, yerel yayın çıkarabilir. Hatta, parti örgütleri, yerel yayın çıkartma yönünde teşvik edilmeli ve desteklenmelidir. Böyle yerel yayın organları tüm partice benimsenmelidir.

3. Dünyada ve Türkiye'de oluşan büyük değişimlerin çözümlenmeleri doğrultusunda, tüm topluma yönelik, teorik ve bilimsel ağırlıklı, aylık bir dergi yayınlanmalıdır. Bu dergide, toplumumuzu ileriye, iyiye, gerçek demokrasiye taşımakta katkısı olacak her konu ve farklı görüşler yer alabilmelidir. Bu dergide, demokrat, ilerici, devrimci kişi ve çevrelerin görüşleri de yayınlanmalıdır. En tutarlısı, derginin düşünülen yapısıyla da uygun olarak, bu derginin bir parti yayını gibi çıkartılmaması, böyle bir dergiyi çıkartmaya gönüllü çevrelerin desteklenmesidir.

4. Alevi toplumuna yönelik yayının, farklı görüşlere de yer verir biçimde, yeniden yayınlanması gereklidir. Bu yayını çıkartacak olanlar, mali kaynağını da kendileri yaratacaklardır. ●

RADYO YAYINI

TKP 10. Kongresi, Merkez Komitesi'ni, toplumumuzun büyük kesimlerine parti görüşlerini yaymada önemli bir araç olan radyo yayını için gerekli olan çalışmaları yürütmekle görevlendirir.

SOSYALİZM TARTIŞMALARINA YENİ BİR SOLUK GETİRECEK KİTAP

Sovyetler Birliği'nin çöküşü önemli sorular ortaya çıkardı. Başarılı gider gözüken "sosyalist kuruculuk" sonunda neden başarısız oldu? Yanlışlık, "Lenininci partide mi, Marksizmin sosyalizm üzerine olan fikirlerinde mi, yoksa bu fikirlerin uygulanış biçiminde miydi? Çözüm üretilemeyen sorunlar, sosyalizmin henüz zamanı gelmemiş bir düşünce olması ya da geri bir ülkede uygulanması anlamında asıl olarak nesnel miydi, yoksa komünist topluma geçiş sürecini anlayıştaki teorik yetersizlikten kaynaklanarak, asıl olarak öznel miydi?

Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin çözülüşünün nedenlerini anlamak, kendi ülkemizde nasıl bir sosyalizm amaçladığımızı ve iktidarda hangi adımları atacağımızı ortaya koyabilmek için de zorunludur. Bu da çok önemlidir, çünkü yaşanan büyük yenilgiden sonra, genel geçer tekerlemelerle kendimize karşı da, işçi sınıfına karşı da inandırıcı olamayacağımız açıktır.

R.Yürükoğlu Yoldaş'ın "**Sosyalizm Nedir?**" adlı bu kitabı *Alev Yayınları*'ndan temin edilebilir. ●

KÜRT SORUNU ÜZERİNE

Türkiye burjuvazisinin Kürt halkı üzerindeki terör ve baskısının günden güne arttığı bir dönemdeyiz. Kürdistan topraklarının Kürtlerden arındırılması politikasının sonucu olarak binlerce köy boşaltılmış, faili meçhul cinayetler, tutuklamalar olağan hale getirilmiştir. Doğduğu ve yaşadığı topraklardan ayrılmak zorunda bırakılan Kürt halkına, Türkiye'nin büyük kentlerine göç etmekten ve Türkiye halkının büyük bir kesminin kaderi durumuna getirilmiş işsizlik kervanına katılmaktan başka seçenek sunulmamaktadır. Türkiye Cumhuriyeti devletinin bu pervasızlaşmış terörüne karşı Kürt halkı kin ve öfke doludur.

Türkiye burjuvazisinin Kürt halkını sindirme çabaları, kendi iç sömürgesi olan Kuzey Kürdistan'la da sınırlı değildir. Sınırları dışındaki Kürt halkını ezmek için, yılda en az bir-kaç kez de Kuzey Irak'a çıkartma yapmaktadır. Bu sınır ötesi hareketlerde, bölgedeki gerici rejimlerle işbirliği yapmakta, bunun yanısıra İncirlik Üssünü ABD emperyalistlerine kullandırarak, emperyalist sistemde ona verilen görevi de yerine getirmektedir. Bosna-Hersek'teki savaşa karşı tutumuyla ''örnek'' bir ''demokrat'' ülke konumuna girmeye çalışırken, Kürt halkına, nerde olursa olsun, terör uygulamaktadır. Bu, Türkiye burjuvazisinin gerçek yüzüdür.

Kürt halkının yıllardır vermiş olduğu mücadelenin bedelleri ağırdır. Binlerce şehit verilmiştir. Kürt halkının haklı mücadelesine, devlet, gelişmiş teknolojisiyle, tankıyla, topuyla cevap vermektedir. Bu savaşın giderleri, hem Türk, hem de Kürt halkına ödettirilmektir. Devlete her yıl ödenen vergilerin üçte biri Kürdistan'daki savaşa gitmektedir.

Kürt halkı, vermekte olduğu mücadeleyle, dünya kamuoyu önünde haklı bir yer kazanmıştır. Devlet, bu konumu geriye çekmek için elinden geleni yapmaktadır.

Kürt halkının edindiği kazanımların yitirilmemesi ve Türkiye'nin demokratikleşmesinde önemli bir görevi yerine getirmek için, TKP Kongresi,

* Kürt halkına karşı yürütülen baskıların, zulmün ve terörün önünü kesebilmek için, Kürt halkının mücadelesini desteklediğini;
* Kürt halkının mücadelesini işçi sınıfının mücadelesiyle birleştirmek için çalıştığını;
* TKP'nin, "ulusların kendi yazgılarını belirleme hakkını" açık ve net bir biçimde savunduğunu kamuoyuna duyurur. ●

TEK SINIF TEK SENDİKA

Günümüzde dünya ölçeğinde sendikaların kan kaybetmesi sürüyor. Türkiye sendikal hareketi de bundan nasibini fazlasıyla alıyor.

Bunun yanı sıra, sendikal rekabet de sınıfa zarar veriyor. İşçi sınıfının en büyük silahı, toplumdaki niceliğidir. Bu silahı doğru kullanabilmenin anahtarı da, sınıfın genel çıkarlarını öne koyan, onu ana düşmana karşı mücadeleye yönelten anlayıştır. Bu doğru yerine oturmadığında, hak kayıpları hızla artar. Bununla da kalmaz, işçi sınıfının içindeki çelişkiler yoğunlaşır; bu durum sınıfı yorar ve böler.

TKP yıllardır bu doğru görüşten yola çıkarak, her iş kolunda tek sendika, ülkede tek konfederasyon önerisini ardıcıl olarak savundu.

Profesyonel sendikacılar bu öneriye hep kulak tıkadılar, sendikal rekabeti, küçük dükkancılığı hep azdırdılar.

Oysa açıkça görülüyordu ki, bu rekabet, sınıfın genel çıkarlarını öne çıkarmak yerine, rekabetçilerin öznel çıkarlarını öne getirdiği için, sendikal hareketin ivme kazanmasını önlüyordu. Buna karşı ise, sendika bürokratları, kan kaybetmeyi yürürlükteki yasalara yüklüyorlar ve "bu yasalarla 10 yıl sonra ülkede sendika kalmaz" diyorlardı. Gerici yasaların mücadeleyi zorlaştırdığı doğrudur ama bu temel neden değildir.

Yaşanan bu erime süreci giderek öyle tehlikeli bir durum aldı ki, bürokrat sendikacılar, istemeye istemeye de olsa, birlik konusu öne getirmek zorunda kaldılar. Ve nesnel yaşamın zorlamasıyla, 27 Ocak 1999'da, Türkiye'deki 6 konfederasyon bir araya gelerek önemli kararlar aldılar.

Bu kararların en önemlisi, tüm çalışanların aynı iş yasasına bağlı olmaları ve tüm alanlarda örgütlenmiş tek konfedeasyon için çalışmayı öne alma kararıdır. Yani, **"tek iş yasası ve tek konfederasyon."** Yaşam, yıllardık bu belgiyi, çeşitli eleştiriler altında tek başına savunan TKP'nin hattını doğrulamıştır.

Ancak iş burada bitmiyor. Şimdi bu hedefin, sendikacıların yer kavgaları nedeniyle hasıraltı edilmesini önlemek ve "tek sınıf, tek sendika" doğrusunun yaşama geçmesini sağlamak gerekiyor.●

ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİ

Üniversite kimlere açık?

Tüm Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları, tüm öteki özgürlükler gibi, sözde eğitim özgürlüğüne de sahiptirler. Ne var ki, anayasada, eşitlik ve özgürlüklerden söz eden maddeleri sıralamak, uluslararası insan hakları anlaşmalarını imzalamak, eşitlik ve özgürlüğün pratikte uygulanması anlamına gelmemektedir.

Üniversite kapıları, hizmet ettiği sınıfın gençlerine ardına kadar açıktır. İşçi sınıfından gelen gençler içinse koşullar daha yolun başından eşitsizdir. Kapitalizmin işçi ailelerine sundu-ğu koşullar, onların bilgilenmelerinin önüne set çeker.

Tüm olumsuzluklara karşın, ilk ve orta öğrenim bitirilir. Bundan sonra aşılması gereken, üniversite sınavı engeli vardır. Dershane kurslarına katılma parası olmayanlar, daha sınava girmeden elenmiş olur. Şansını zorlayan işçi çocuklarının bir kısmı, burjuva çocuklarının yanında, üniversite sıralarında yerini alır.

Nasıl bir eğitim?

Eğitim kurumu hem gericidir, hem de geri kalmıştır. Dahası, sistemin çıkmaza girdiği dönemlerde, üniversite üzerindeki baskılar da artar. Bu baskılar hem öğretim üyesine, hem öğrenciye yöneliktir. Öğrencinin örgütlenmemesi için her önlem alınmıştır. Üniversitelerde, öğrenci sayısına yakın sivil polis vardır. Öğrencinin yaratıcı etkinliklerde bulunması, araştırma yapması, herhangi birşeyi sorgulaması istenmez. Eğitim ezbercidir, dogmatiktir.

Sistemin anlaşılmasında, aşılmasında temel olan Marksizmden söz edilmemesine özen gösterilir. Siyasal Bilgiler fakültelerinde bile, Marksizmi kötülemek, onun demode bir ideoloji, hatta ütopya olduğundan söz etmek için de olsa, yarım dersten daha uzun bir süre ayrılmaz.

Ne Yapılacak?

Gençliğin, bunca baskı, sıkıntı ve sorun içinde, kendiliğinden, doğru siyasal bilince ulaşmasını beklemek büyük bir iyimserlik olur. Belirsizlikler içerisinde yok olup gitmekte olan milyonlarca yeteneği, yararlı toplumsal bireylere dönüştürmekte en büyük görev TKP'ye düşmektedir. Kaybedilecek her genç kuşak, mücadele zincirinden kopan bir halka gibidir. Aradaki açıklık büyüdükçe, sonucun ne denli vahim olacağı ortadadır. TKP'deki devrimci bilincin ve bilgi zenginliğinin, doğru yöntemler izlenerek genç kuşaklara aktarılması, devrime giden yolu kısaltacak, daha da önemlisi, devrimi güvenli ve sağlam kılacaktır.

TKP, önümüzdeki dönemde gençliği, devrime uzanan yolda bilinçlendirmek için yoğun çaba harcayacaktır:

* Gerici devlete, YÖK'e, şeriatçılara ve faşistlere karşı gençliğin demokrasi cephesini kurmak için mücadele edeceğiz.
* Bunun için, tüm gençlik örgütlenmelerinde, hatta üniversite öğrenci derneklerinde bile çalışma yürüteceğiz.
* Yeni Merkez Komitesi, öğrenci partilileri gençlik çalışmasına yönlendirecektir. Ve bu çalışmada öne çıkanlardan, bir "gençlik bürosu" kuracaktır.
* Daha sonra kendi örgüt salkımına sahip bir gençlik örgütünün oluşması yolunda, her il komitesinde bir gençlik görevlisi yer alacaktır. ●

"TÜRK MÜSLÜMANLIĞINDA DEVLET ALEVİLİĞİ"NE HAYIR!

Komünistlerin, sosyalistlerin, devrimci solların ezildiği faşist darbeyle birlikte, 80'li yıllar içerisinde, İslamcıları yanlarına çekmek, denetimde tutmak amacıyla devlet felsefesi yapılan Türk-İslam Sentezi söylemi tutmadı. Bunun üzerine, Mesut Yılmaz'ın, Hacı Bektaş Şenliklerinde düğmeye basmasıyla, Türk Müslümanlığı tartışması yükseltildi.

Türk milliyetçilerinin öteden beri kullandıkları Türk Müslümanlığı kavramı zaten yeni değildi. Siyasal İslam alabildiğine yükselip iktidara oturunca, devlet ile din ve inançları kesinkes birbirinden ayıran gerçek bir laiklik yerine, devlet dini yaratma yolu seçildi. Türk Müslümanlığı söyleminde, sosyal milliyetçiler de buluştular.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, kendisini Siyasal İslam'dan korumak için, içine Türkçülük, yani ırkçılık karıştırıp, "Türk Müslümanlığı" adı altında, Aleviliği de katarak, yeni bir İslam siyasetini yükseltme girişimi, bir başka despotizme, bunda ısrar ise faşizme gidiştir. Çünkü Sünni-Alevi buluşturmasının gizli anlamı, Alevileri, çoğunluğun dini olan Sünniliği benimsemeye zorlamaktır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, İslam dinini tekeline almayı, Türk müslümanlığı ve devlet Aleviliği sentezi oluşturma biçiminde hızlandırmıştır.

ALEVİLER NE DURUMDA VE NELER YAPILMALIDIR?

Alevilik inanç sistemi, aklın yolunda oluşturduğu moral ve adalet-eşitlik kurallarını, toplu tapınma (Cem) kurumuyla, yaşanılan dünyaya uyarlamıştır. Bu inancın, tarihini, Emevi Müslümanlığından kurumlaşmış Ortodoks İslamın zulüm, baskı ve sömürüsüne son vermek için yapılan baş kaldırılar, ihtilaller ve toplumsal mücadeleler oluşturur. Alevilik, tarihimizde ezilen yığınların haksızlığa karşı başkaldırı bayrağıdır. İşçi-Alevi musahibliği bu bayrağı daha yükseklere çıkaracaktır.

Ancak, yükselen dinci gericilik, Alevi toplumuna da yansımakta gecikmemiş, Ehlibeyt Kurultaylarında, Vakıf toplantılarında, "biz Alevi İslamız", "namaz da bizim, niyaz da", "İslamın özü Aleviliktir", "gerçek müslüman biziz", "şeriatı da, tarikatı da yerine getirmeliyiz ki, marifet ve hakikata ulaşalım" benzeri sesler yükselmeye başlamıştır. Sürekli inançsal dogmaları ve efsaneleri öne çıkararak Alevileri İslama çekme çabası, onları, Sünnilikle Şiiliğin birleştiği şeriat eksenine çekme çabasıdır. Ehlibeyt, Cem ve diğer bazı devlet destekli Alevi-Bektaşi vakıf ve dernekleri buna yardımcı olmaktadırlar.

Bu sürecin kırılması için, Alevi toplumunun bilgilendirilmeye ihtiyacı vardır. Yurt içi ve yurt dışındaki Alevi demokratik kitle dernekleri, biçimsel olarak konfederasyonlaşmaya de gitseler, ne birlik oluşturabilir ve ne de bu bilgilendirmeyi başarabilirler. Avrupa'daki derneklerin büyük gürültülerle kurduklarını duyurdukları Alevi Akademi ve Enstitüleri'nin adı var kendisi yok. Ortada ne eğitim, öğretim, ne de araştırma ve bilgi üretimi var! Dernek yöneticileri hizmet bilincini bir yana itmiş, kariyer peşinde, bulundukları yeri basamak yaparak bir burjuva partisinde kapılanmayı hedefliyorlar. Kısacası bugün Alevi toplumu, sadece Alevi olduğunu söyleyebilmesinin ve her yerde Alevilik konuşuluyor olmasının aldatıcı uyuşukluğu içerisinde başıboş savrulmaktadır. İşte devlet, bu savrulmayı Türk İslamlığı'nda toplama çabasındadır. Bu durumda neler yapılmalıdır?

Aleviliğin tarihsel özüne uygun biçimde yeni düzenlemelere ve örgütsel yapılanmaya gerek vardır:

1) Dernekler, kültür merkezleri ve cemevleri, yalnızca Alevi sanatçılar çağrılı geceler ve göstermelik '12 Hizmet Cemleri' düzenleme kuruluşları olmaktan çıkarılmalıdır.
2) Yan kurumlar ya da kol etkinlikleriyle eğitim, araştırma-inceleme ve bilgilendirmeye ağırlık verilmelidir.
3) Edebiyat ve sanat (müzik -resim-dans) ve tiyatro etkinlikleri hızlandırılmalıdır.
4) Tarihsel Alevi halk hareketleri ve önderlerinin (Babek, Hurremi, Karmat ve Karmatiler, Babailer ve Baba İlyas-Baba İshak, Şeyh Bedreddin ve Bedreddiniler, Nesimi, Kalender Şah, Kızılbaşlar ve Şah Hatayi, Pir Sultan ve Anadolu Kızılbaşları vb.) adlarını taşıyan ve onların tanıtılmasını amaçlayan vakıf ve dernekler kurulmalıdır. Böylelikle, Aleviliğin devrimci kültür tarihine katkıları araştırılıp ortaya çıkarılmalıdır.
5) Alevilik inanç ve toplumsal-demokratik örgütlenmelerine piramidal bir biçim kazandırılması, Alevilerin birliği için **ön koşuldur**. Piramidin tepesinde Hacı Bektaş Dergahı ve bu tarihsel kent bulunmalıdır. Uzun dönemde, tabandan tavana geniş kapsamlı etkinlik ve çabalarla bu piramid oluşturulabilir. Kısa dönemde oluşturulması ise tepeden başlayarak gerçekleşebilir. Bir yayın organı bu hizmeti üstlenerek, tüm Alevi kurum ve kuruluşlarının katılım ve katkılarıyla Hacı Bektaş ilçesinde, bir "Alevilik Üst Kurulu" toplanmasına önayak olabilir. Böylesi bir kurul sürekli ve yoğun çalışmaları ve oluşturacağı alt kurul ilişkileriyle Hacı Bektaş (Alevilik Araştırmaları) Yüksek Enstitüsü'nün temellerini atmalıdır. Çünkü, son iki yıldır yapılan girişimlerden anlaşıldığı üzere devlet, kendi görüşleri yönünde Hacı Bektaş ilçesini merkez yapmaya kararlıdır. Girişimi mutlaka, Alevi toplumunu arkasına alacak olan bu "Alevilik Üst Kurulu" eline almalıdır. ●

KOSOVA'da Emperyalist Savaşa Son!

İkinci emperyalist paylaşım savaşının ardından tarih sahnesine çıkan Yugoslavya Federe Cumhuriyeti, Slovenya, Hırvatistan, Bosna-Hersek, Karadağ, Makedonya ve Sırbistan'ın yer aldığı 6 cumhuriyetin birliğiyle oluşturuldu. 1974 yılında kabul edilen anayasa, Kosova ve Voyvodiya'ya tam özerklik sağladı.

Sovyetler Birliği'nin çözülüşünün ardından, Avrupa Birliği'nde liderlik mücadelesi veren Alman sermayesi, Slovenya'yı çok uluslu Yugoslavya'dan koparak, ekonomik etki alanını genişletti. Cumhuriyet'de her zaman etkin olmuş Sırp milliyetçiliği, 1989 yılında anayasayı değiştirerek, bu iki bölgenin özerk statüsünü sona erdirdi. Bu süreçte, Hırvatistan ve Bosna-Hersek de iç savaşlardan geçerek Amerikan ve Avrupa sermayelerinin himayesinde ulus-devletlerini kurdular.

Sırbistan ve Karadağ'dan oluşan yeni Yugoslavya, içte birliğini sağlamak ve durumunu güçlendirmek için şövenist bir tutumla etnik temizlik hareketine girişti. Buna karşı en doğal bir tepki olarak da Kosova'da yoğun olarak bulunan Arnavutlar UCK'yı oluşturarak silahlı mücadeleyle bağımsızlık istemini yükselttiler. Avrupa'nın göbeğinde yaşanan bu etnik temelli savaşa ABD kendi çıkarları doğrultusunda, NATO'yu da kullanarak müdahale etti.

Türkiye Cumhuriyeti devleti, bölgedeki çıkarları gereği, tarihsel bağları da öne sürerek, bu müdahaleye en aktif desteği veren devletlerin başında gelmektedir. Kosova halkının temsilcisi UCK'yı her yolla desteklemektedir. Ama aynı anda, ülke içinde Kürt halkının en küçük demokratik haklarını bile tanımamakta, şiddetle bastırmaktadır. Bu iki yüzlü tutumu, bu çelişkiyi dünya demokratik kamuoyu görmektedir.

Yugoslavya'ya karşı NATO'nun sürdürdüğü savaş derhal durdurulmalıdır!

Kosova halkının kendi yazgısını belirleme hakkı tanınmalıdır! 1

İŞÇİNİN SESİ

Türkiye'den 1 kitap göndererek abone olunabilir. ✉Yazışma adresi: PO Box 513 London, N1 4AR *Web site adresi: http://members.aol.com/TKPIS
E-Mail adresi 1: mesajis@aol.com
E-Mail adresi 2: sohbetis aol.com
* Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kuruluhundur. Hiçbir yazı geri gönderilmez.